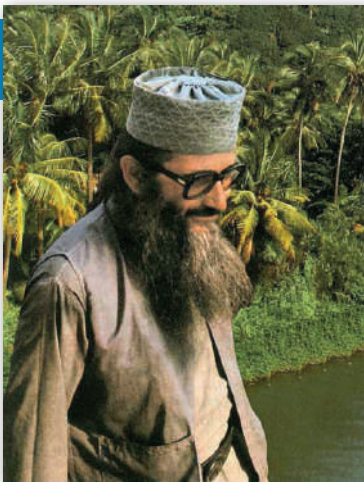

Ιεραπόστολος

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ «ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ»

Περιεχόμενα

- 443 Έτος Ίεραποστόλου παπα-Κοσμά
448 Στά χνάρια τοῦ π. Κοσμά...35 χρόνια μετὰ
452 Ὁ π. Κοσμάς Γρηγοριάτης πρότυπο Ίεραποστόλου
460 Τό θαῦμα ἔγινε...
463 Δύο ἔργα πνοῆς στὴν ἔρημο τῆς Μαδαγασκάρης
468 Ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατε μέ...
472 Ἀγώνας γιὰ ἐπιβίωση
478 Μιμηταί μου γίνεσθε

Μπορεῖτε νὰ καταθέτετε τὴν βοήθειά σας σέ ἕναν ἀπό τοὺς τρεῖς τραπεζικοὺς λογαριασμοὺς.

1. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

235/296004-49

IBAN: GR940110235000023529600449

SWIFT (BIC): ETHNGRAA

2. ALPHA BANK

479-002101-029168

IBAN: GR3401404790479002101029168

3. ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

5231-013724-415

IBAN: GR5001722310005231013724415

ierapostolos.gr

iersyn@iersyn.gr

Ίεραπόστολος

Ίεραπόστολος

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
Έτος ΛΕ΄ - Ἄρ. τεύχ. 139
Ὀκτώβριος - Δεκέμβριος 2024

Διεύθυνση:
Ίεραποστολικὸς Σύνδεσμος
«Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός»
Ὁδὸς Λαγκαδᾶ 190,
Τ.Κ. 564 36 Σταυρούπολη
Θεσσαλονίκη - Greece

Ἀναγνωρισμένο Σωματεῖο
Ἀπόφ. Πρωτοδ. Θεσ/νίκης,
Ἄρ. 684/1990, Κωδικὸς 2406

Ίδρυτής: † Γεώργιος Δ. Ἀσλανίδης

Ἐκδότης: Τὰ μέλη
τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ἀσλανίδης Δημήτριος
Πρόεδρος

Ἀσλανίδης Εὐθύμιος
Ἀντιπρόεδρος

Κατσαρός Κωνσταντῖνος
Γεν. Γραμματέας

Κωνσταντινίδης Δημήτριος
Ταμίας

Σιδηροπούλου Θεοδώρα
Α΄ Μέλος

Μπαρέκας Βασίλειος
Β΄ Μέλος

Σαραφείδης Γεώργιος
Γ΄ Μέλος

Ὁρες Γραφείου:
8.30 π.μ. - 16.00 μ.μ.

Τηλέφωνα ἐπικοινωνίας:
2310 606920, 602602
FAX 2310 606920

Τὸ περιοδικὸ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ
ΠΑΝΤΟΤΕ ΔΩΡΕΑΝ

Στοιχοθεσία, ἐνθέσεις, ἀποχρωματισμοί,
ἐκτύπωση, βιβλιοδεσία:

ΧΡΩΜΟΤΥΠ Α.Ε. • Τηλ. 2310 951620

Κόστος τεύχους: 1,50 εὐρώ

ΕΤΟΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΠΑ-ΚΟΣΜΑ

Μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ συμπληρώνονται φέτος τριάντα πέντε συναπτά ἔτη ἀπό τήν ἐκδημία εἰς Κύριον τοῦ μακαριστοῦ παπα-Κοσμᾶ, ἰδρυτοῦ καί διοργανωτοῦ τῆς Ἱεραποστολῆς Κολουέζι. Τριάντα πέντε ἔτη κόπου καί μόχθου, κατὰ τὰ ὁποῖα, μέ τίς εὐχές καί εὐλογίες τοῦ σεπτοῦ Πατριάρχου μας κ.κ. Θεοδώρου, συνεχίζεται ταπεινά τό ἔργο πού ξεκίνησε αὐτός, ἔθεσε τά θεμέλια, ἀφήνοντας γιά τήν λειτουργία του παρακαταθήκες, τίς ὁποῖες ὡς ἱερά θέσφατα τηροῦμε ἐμεῖς μέχρι σήμερα.

Θαυμάζουμε τήν μεγάλη προσωπικότητα τοῦ ἀνδρός καί τά πολλά χαρίσματα μέ τά ὅποια ἦταν προικισμένος, καί εὐχαριστοῦμε τόν Κύριο πού τόν ἐπέλεξε καί ὁδήγησε τά βήματά του ἐδῶ, στήν Κατάνγκα, γιά νά κτίσει τό τεράστιο οἰκοδόμημα τῆς ιεραποστολῆς Κολουέζι.

Ἡ πόλη μας πλέον ἔγινε καί εὐρύτερα γνωστή, ὄχι μόνον γιά τόν ὀρυκτό της πλοῦτο, ἀλλά διότι στά χώματά της πάτησαν οἱ πόδες τοῦ μακαριστοῦ παπα-Κοσμᾶ καί ἐδῶ ἔστησε τό ιεραποστολικό-πνευματικό του ἔργαστήριο γιά νά παράγει τόν ἀνεκτίμητο πνευματικό πλοῦτο, τῆς δημιουργίας ἀγίων ἀνθρώπων. Ὁ Κύριος λέγει: «Ἄγιοι γίνεσθε, ὅτι

ἐγώ ἅγιός εἰμι» (Α΄ Πेत्र. 1, 16).

Αὐτός λοιπόν εἶναι ὁ στόχος μας, ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας. Νά γίνουμε ἅγιοι. Καί αὐτό ἦταν τό ἔργο καί ὁ διακαής πόθος τοῦ παπα-Κοσμᾶ. Νά ἀναλάβει τό δύσκολο καί μοναδικό αὐτό ἔργο, καί νά μετατρέψει τούς Ἀφρικανούς ἀδελφούς σέ ἔθνος ἅγιον, «*βασίλειον ἱεράτευμα*».

Γι' αὐτόν τόν σκοπό ἀγωνίσθηκε ὑπεράνθρωπα καί προσέφερε καί τήν τελευταία ἰκμάδα τῶν δυνάμεών του, γιά νά τοῦς κάνει ὅλους οἰκήτορες τοῦ Παραδείσου, ὥστε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως νά πει μέ παρρησία ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ: «*Ἴδού ἐγώ καί τά παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός...*» (Ἐβρ. 2, 13).

Πολλοί προβληματίζονται, πώς σέ ένα μικρό σχετικά διάστημα, δημιούργησε τό τεράστιο αυτό ιεραποστολικό οικόδομημα. Τό μυστικό του ἦταν ὅτι εἶχε βρεῖ τό κατάλληλο μέσον, τό «κλειδί» πού τόν βοήθησε νά ἀγωνισθεῖ θεάρεστα στόν τιτάριο ἀγῶνα του, κατά τόν ὅποιον θά ἔπρεπε νά παλέψει καί μέ ὅλες τίς δυνάμεις τοῦ σκότους. Ποιό ἦταν αὐτό τό «κλειδί»; Ἦταν τό ὅτι ἀγάπησε τόν λαό αὐτό μέ ἀγάπη ὑπερφυσική, μέ ἀγάπη πού τόν ἔκανε νά ἀψηφᾷ ὅλους τούς κινδύνους καί νά δίνεται ὀλοκληρωτικά στόν ἀγῶνα γιά τήν πραγματοποίηση τοῦ μεγάλου καί μοναδικοῦ του στόχου. Γι' αὐτό καί ὁ ἴδιος εἶχε πεῖ: «Τό δόσιμο νά εἶναι ἀληθινό,

ὀλοκληρωτικό, δίχως κρατούμενα, μέ διάθεση αὐτοθυσίας καί αὐταπαρνήσεως καί μέ σκοπό νά ἀφήσουμε τά κόκκαλά μας μεταξύ τῶν ἰθαγενῶν ἐπί τοῦ ιεραποστολικοῦ πεδίου...».

Αὐτή τήν βασική ἀρχή θά πρέπει νά ἔχουν πάντοτε πρό ὀφθαλμῶν ὅσοι ἀσχολοῦνται μέ τήν ιεραποστολή, διότι ἡ ἀγάπη αὐτή πρὸς τόν συνάνθρωπο, θά ἀποτελέσει τήν κινητήρια δύναμη στό ἔργο τους. Ἴσως οἱ ἀποικιοκράτες πού πέρασαν κατά καιρούς ἀπό τά μέρη αὐτά, δέν ἔδωσαν σημασία στόν σύνδεσμο τῆς ἀγάπης πού πρέπει νά ὑπάρχει μέ τόν λαό. Ἀγωνίσθηκαν μόνο γιά οἰκονομικά ὀφέλη καί τήν ἐκμετάλλευση, γι' αὐτό καί εὐλογα δη-

μιουργήθηκε μία αρνητική διάθεση και καχυποψία για όλους τους μη Άφρικανούς που προσέρχονται εδώ στον τόπο μας.

Ο παπα-Κοσμᾶς μέ θεία νεύση προσέφερε ὅλο τόν πλοῦτο καί τά ἀποθέματα τῆς ἀγάπης του στόν λαό, μᾶς ἀγάπης αὐθεντικῆς, κατά Θεόν, καί ὄχι συναισθηματικῆς. Ἔτσι κατάφερε νά πραγματοποιήσει καί τήν δεύτερη βασική προϋπόθεση τῆς κατά Θεόν ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου του. Ἔκανε δηλαδή καί τόν λαό νά τόν ἀγαπήσει καί νά ἀποβάλλει κάθε ἴχνος καχυποψίας γιά τό πρόσωπό του. Τό ποιμνιό του, ἀλλά καί ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς εὐρύτερης περιοχῆς Κατάνγκα, δημόσιες ἀρχές, πολιτικοί, στρατιωτικοί, δικαστικοί καί ὁ ἀπλός λαός, βλέποντας τήν ὀλοκληρωτική προσφορά του, καί ὅτι δέν ἀπέβλεπε σέ οικονομικά ὀφέλη ἀλλά στήν σωτηρία τῆς ψυχῆς τους, ἀνταποκρίθηκαν στήν ἀγάπη του καί τοῦ ἔκαναν ὑπακοή, γιατί τούς εἶχε κερδίσει τήν ἐμπιστοσύνη, τούς εἶχε κλέψει, ὅπως ἔλεγαν, τίς καρδιές τους. Εἶχε γίνει στήν καρδιά Κονγκολέζος, ἄν καί στό μυαλό ἦταν Εὐρωπαῖος, ὅπως εὔστοχα τόν χαρακτηρίζει ὁ Μωϋσῆς Καλένγκα, πού ἦταν ἀπ' τούς πρώτους συνεργάτες του. Μάλιστα τοῦ εἶχαν δώσει τήν προσωνυμία «ὁ ἄνθρωπος μέ τό χαμόγελο».

Ἡ ἀγάπη τους πρὸς αὐτόν ἦταν ἀστείρευτη, καί τήν βλέπουμε νά ἐκδηλώνεται μέχρι σήμερα, μέ τό καθημερινό προσκύνημα στόν τάφο του, μέ τήν ἀπόθεση λίγων λουλουδιῶν σέ αὐτόν, καί μέ τήν τοποθέτηση τῆς φωτογραφίας του δίπλα στίς εἰκόνες τῶν ἀγίων, πού ἔχουν στά σπίτια τους.

Εὐχαριστοῦμε τόν Θεόν πού μᾶς ἀξίωσε νά ἔχουμε ἐδῶ στά χώματά μας, πίσω ἀπό τό ἱερό βῆμα τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στό Κολουέζι, τό σεπτό σκηνωμά του, ὡς ἓνα ἀνεκτίμητο κειμήλιο, τό ὁποῖο καθημερινά γίνεται πηγὴ ἐμπνεύσεως, παρηγορίας καί ἐλπίδος.

Τίς περισσότερες φορές οἱ ἅγιοι, στόν ἐπίγειο βίον τους ζοῦν, κινοῦνται καί ἐργάζονται πνευματικά, χωρὶς ὁ πολὺς κόσμος νά ἀντιλαμβάνεται τό πνευματικό μέγεθος τῆς προσωπικότητάς τους. Μετά θάνατον συνήθως ἐρχονται στήν ἐπιφάνεια γεγονότα, καταστάσεις καί μαρτυρίες, πού διαμορφώνουν τήν κοινὴ συνείδηση καί πού ἀποτελοῦν ἐνδείξεις τῆς ἀγιότητος τοῦ βίου τους.

Ἐγώ, ὡς διάδοχός του, ἔχοντας πρὸ ὀφθαλμῶν τό μεγάλο πνευματικό φορτίο πού ἐπωμίσθηκα, πάντοτε στίς δύσκολες στιγμές πηγαίνω στόν τάφο του καί τόν παρακαλῶ νά μέ φωτίζει περί τοῦ πρακτέου, καί ἀμέσως ἡ

λύση ἔρχεται.

Ὡς μιά μεγάλη δωρεά τοῦ παπα-Κοσμᾶ ἀποδίδω καί τήν τοποθέτηση, ἀπό τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη μας κ.κ. Θεόδωρο, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου

Κωνσταντιανῆς κ. Κοσμᾶ ὡς βοηθοῦ, γιά νά μέ ἐλαφρύνει ἀπό τόν πνευματικό φόρτο τῶν υποχρεώσεων μου καί νά μέ διαδεχθεῖ, ἔχοντας ἀποκομίσει ικανή ἱεραποστολική ἐμπειρία.

Φέτος πού συμπληρώνονται τριανταπέντε ἔτη ἀπό τήν μακαρία κοίμησή του, ἀποφασίσαμε, μέ τήν εὐλογία τοῦ σεπτοῦ Πατριάρχου μας, νά ὀνοματίσουμε τό ἔτος 2025, «ἔτος παπα-Κοσμᾶ», νά ἀφιερῶσουμε τό ἐτήσιο Ἡμερολόγιο τῆς Μητροπόλεως Κατάνγκα σέ αὐτόν, νά ἀναφερθοῦμε στόν βίο του καί στήν μεγάλη προσφορά του καί νά ὀργανώσουμε διάφορες ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν του, ὡς ἓνα ἐλάχιστο δείγμα εὐγνωμοσύνης καί εὐλαβείας.

Εὐχου, προσφιλέστατε ἀδελφέ καί πατέρα μας, νά συνεχίσουμε τό ἱερό σου ἔργο πατώντας πάνω στά χνάρια πού ἐσύ βάδισες καί μᾶς τά ἄφησες ὡς ἀπλανεῖς ὁδοδείκτες, μέ τήν πίστη ὅτι αὐτά θά μᾶς ὀδηγήσουν ἐκεῖ, στόν τόπο πού ἐσύ προετοίμασες καί μᾶς περιμένεις, στήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί εὐλογιῶν,
+ Ὁ Μητροπολίτης Κατάνγκα Μελέτιος

Στά χνάρια του π. Κοσμᾶ... 35 χρόνια μετά

Πέρασαν τριάντα πέντε ολόκληρα χρόνια από την ημέρα εκείνη που ο φλογερός Ἱεραπόστολος καὶ "Φωτιστής" τῶν Ἀφρικανῶν ἀδελφῶν μας, Ἀρχιμανδρίτης π. Κοσμᾶς Γρηγοριάτης, ἄφησε τὴν τελευταία του πνοή στήν γῆ που τόσο πολύ ἀγάπησε, ἀνέδειξε, ἀλλά καὶ ὄργωσε μέ τό ἀλέτρι τῆς προσευχῆς καὶ τῆς διδασκαλίας. Τὴν γῆ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τοῦ Κονγκό, τό πρῶην Ζαῖρ.

Περπάτησε σέ τούτη τήν γῆ, γιά νά ἀνοίξει τόν δρόμο ὡς ἄλλος Τίμιος Πρόδρομος καί νά εἰσέλθει τό Φῶς, τό ὁποῖο «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α΄ Τιμ. 2, 4).

Αὐτό τό φῶς θέλησε ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ, μέσω τοῦ π. Κοσμᾶ, νά ἀνάψει μέσα στίς ψυχές τῶν τालαιπωρημένων Ἀφρικανῶν ἀδελφῶν μας, νά δοῦν ποῦ βρίσκεται ἡ ἀληθινή ζωή καί νά φύγουν ἀπό τά σκοτάδια τῆς εἰδωλολατρίας.

Δέν εἶναι εὐκολο νά ξετυλίξεις τό κουβάρι μίας προσωπικότητας ὅπως αὐτή τοῦ μακαριστοῦ π. Κοσμᾶ, γιατί θά τόν ἀδικήσεις καί θά ἀφήσεις πίσω σου στιγμές τῆς ζωῆς του, οἱ ὁποῖες τεκμηρίωσαν μέσω τοῦ παραδείγματός του τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου.

Θυμάμαι, ὅταν χειροτονήθηκα κληρικός τό 2001, κάθε χρόνο στίς 27 Ἰανουαρίου, ἡμέρα κατά τήν ὁποία βρῆκε τραγικό θάνατο, τελοῦσα Θεία Λειτουργία καί μνημόσυνο γιά τόν μακαριστό. Μέ εἶχε ἐμπνεύσει τόσο πολύ τό παράδειγμά του ἐκ νεότητός μου, πού προσπαθοῦσα πάντοτε νά τόν μνημονεύω, ἀλλά καί ὅποτε μοῦ δινόταν ἡ εὐκαιρία νά βοηθήσω στό κομμάτι τῆς Ἱεραποστολῆς.

Ἐκτοτε, ἡ προσωπικότητα

τοῦ π. Κοσμᾶ εἶχε γίνει κομμάτι τῆς ζωῆς μου. Διάβαζα συνεχῶς τό προσωπικό του ἡμερολόγιο, πού εἶχε ἐκδοθεῖ ἀπό τόν Ἱεραποστολικό Σύνδεσμο «Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός», καί παρακολουθοῦσα πτυχές τῆς ζωῆς του μέσα ἀπό τά διάφορα ἄρθρα τῶν ἱεραποστολικῶν περιοδικῶν καί ἀπό τά βιβλία πού ἔχουν γραφεῖ γιά τήν ζωή καί τό ἔργο του.

Μέ εἶχε συγκλονίσει ἡ ζωή του καί ἐνδόψυχα παρακαλοῦσα τόν Πανάγαθο Θεό, νά ἀκολουθήσω τά βήματά του καί νά ὀδηγηθῶ σιγά-σιγά στό μέρος, τό ὁποῖο διηκόνησε καί ὅπου ἔζησε μαρτυρικά καί ἔχυσε τό πολύτιμο αἷμα του στήν γῆ τῶν Κονγκολέζων ἀδελφῶν μας.

Πραγματικά, ὅταν πρωτοπῆγα στό Κολουέζι, τό πρῶτο πρᾶγμα πού ἔκανα ἦταν νά πάω στόν τάφο τοῦ π. Κοσμᾶ καί νά τελέσω τρισάγιο. Στίς πρῶτες μου στιγμές, τά πρῶτα μου συναισθήματα ἦταν ποικίλα, καθῶς ἀντίκρυζα τόν τάφο, στόν ὁποῖο εἶχε τοποθετηθεῖ τό μαρτυρικό σῶμα τοῦ “Φωτιστῆ” τῶν Ἀφρικανῶν ἀδελφῶν μας καί ἀναπαυόταν ἀπό τούς κόπους καί τά ἔργα δεκατριῶν ἐτῶν. Ἡ συγκίνησή μου ἦταν τόσο ἔντονη πού δέν μοῦ ἄφηνε περιθώριο

νά σκεφτώ. Είχα κλείσει τά μάτια μου και μπροστά μου περνούσαν διάφορες εικόνες της ζωής και του έργου του από τις φωτογραφίες που είχα δει στά διάφορα περιοδικά. Μέσα από τις εικόνες αυτές έβλεπα τον π. Κοσμά να σχηματίζει με τό αίμα του πάνω σε χάρτη την Όρθόδοξη Έκκλησία, ή οποία είχε ξεκινήσει την πορεία της στην Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, μία πορεία που δέν είχε όσιακό τέλος. Τό πέρασμά του ώστόσο

άφύπνισε πολλούς ανθρώπους νά μιμηθούν τό παράδειγμά του.

Ή ήμέρα εκείνη στόν τάφο του π. Κοσμά έγινε ή άπαρχή της μετέπειτα πορείας μου στό νά συνεχίσω τήν ιερατική μου διακονία στην Ίερά Μητρόπολη Κατάγγκας.

Διακονώντας σε αυτό τόν χώρο, αλλά και από μαρτυρίες ανθρώπων, οί όποιοι έζησαν, άκουσαν και είδαν τόν π. Κοσμά, διαπιστώνω όλο και περισσότερο τόν πόθο, τόν ζήλο, τήν αγάπη, αλλά και τό ριζωμα της Άλήθειας που ήθελε νά μεταφέρει και νά μεταδώσει στους Άφρικανούς άδελφούς μας ό μακαριστός.

Ή μαρτυρία της ζωής του αλλά και τό θυσιαστικό πνεύμα που είχε ό π. Κοσμάς, είναι ή ιερά παρακαταθήκη που άφησε με τό πέρασμά του στην γή που διηκόνησε με αυταπάρνηση. Όποιος ζει έδω στό Κονγκό διαπιστώνει τίς δυσκολίες που άντιμετώπισε τήν έποχή εκείνη, αλλά και τόν κόπο που κατέβαλε, για νά μπορέσει νά στερεωθεί ή Όρθόδοξη Έκκλησία.

Πληροφορούμενος από τούς ανθρώπους τόν τρόπο της ζωής του, διαπιστώνω όλο και περισσότερο πόσο μεγάλος όραματιστής ήταν, αλλά και πόσο ανοιχτό πνεύμα είχε διαβλέποντας τό μέλλον. Μέ τό έπικοινωνιακό χάρισμα, με τό όποιο ήταν προι-

κισμένος από τον Θεό, προσπα-
θοῦσε νά ανοιχτεῖ καί νά ἔχει
κοινωνία μέ τούς ἀνθρώπους καί
τῶν ἄλλων δογμάτων καί αὐτό
τόν βοήθησε, ὥστε νά ἀναπτύξει
τήν δράση του στό φιλανθρω-

πικό καί στό ἀνθρωπιστικό του
ἔργο, ἐκτός ἀπό τό ἐκκλησια-
στικό. Μέσα σέ δεκατρία χρό-
νια ἕνας ἄνθρωπος κατάφερε νά
ἀλλάξει τήν πορεία τῆς τοπικῆς
κοινωνίας.

Ἐν κατακλείδι, ὁ π. Κοσμᾶς, τριανταπέντε χρόνια μετά τόν
θάνατό του, εἶναι ἐπίκαιρος ὅσο ποτέ. Ἡ παρουσία του δέν ἦταν
ἕνα γεγονός τυχαῖο στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἱστορίας. Ἡ
παραουσία του ἦταν καταλυτική γιά τήν ἱστορία τῆς Λαϊκῆς Δη-
μοκρατίας τοῦ Κονγκό, ἀλλά καί ἀφυπνιστική γιά κάθε γενιά. Ὁ
π. Κοσμᾶς ἔζησε καί ἀγωνίστηκε στό παρεθόν, θεμελίωσε μέ τό
παράδειγμά του τό παρόν καί θυσιάστηκε γιά τήν συνέχιση τῆς
Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στό μέλλον.

† Ὁ Κωνσταντιανῆς Κοσμᾶς

Ὁ π. Κοσμάς Γρηγοριάτης πρότυπο Ἱεραποστόλου

Στὴν νεότερη ἱεραποστολική ἐποχή, ἀπὸ τὴν δεκαετία τοῦ '60 καὶ μετὰ, πρῶτος μεγάλος Ἱεραπόστολος ἦταν ὁ π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος. Μετὰ συνέχισαν σὶ Κονγκό ὁ π. Χαρίτων Πνευματικᾶκης καὶ ὁ π. Ἀμφιλόχιος Τσοῦκος, μετέπειτα Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας.

Ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς σύγχρονους ἱεραποστόλους ἀκολούθησε τὴν δική του τακτικὴ στὴν Ἱεραποστολή, σύμφωνα μὲ τὴν προῖστορία του καὶ ἔδωσε τὸ δικό του πρότυπο.

Μεγάλος ἱεραπόστολος, ἐν ζωῇ σήμερα, εἶναι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος, ὁ ὁποῖος ἀναδείχθηκε ὁ μεγάλος θεολόγος τῆς Ἱεραποστολῆς καὶ ἐργάστηκε ὡς ἱεραπόστολος στὴν Ἀνατολικὴ Ἀφρική, τὴν Κένυα, τὴν Οὐγκάντα καὶ τὴν Τανζανία.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ μελετηθοῦν οἱ πρωτοπόροι αὐτοὶ ἱεραπόστολοι καὶ τὸ ἔργο τους νὰ ἀποτελέσει πρότυπο καὶ παράδειγμα γιὰ τὴν σύγχρονη ἱεραποστολικὴ πρακτικὴ.

Ὅσο ὅμως περνᾷ ὁ καιρὸς στὴν Ἱεραποστολή, τόσο καὶ γίνεται πιο βέβαιο ὅτι ὁ π. Κοσμάς Γρηγοριάτης ἀποτελεῖ πρότυπο Ἱεραποστόλου, τὸ δὲ ἔργο του πρότυπο Ἱεραποστολῆς.

Προσωπικὰ θεωρῶ τὸν πατέρα Κοσμᾶ Γρηγοριάτη πρότυπο ἱεραποστόλου, γιατί συνδύαζε πολλὰ στοιχεῖα ἀπὸ τοὺς παλαιούς Ἁγίους Ἱεραποστόλους Κύριλλο καὶ Μεθόδιο μέχρι τὴν Ἱεραποστολή τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας σὲ Σιβηρία, Κορέα, Ἰαπωνία καὶ Κίνα τὸν 19ο αἰῶνα.

Μελετώντας τό ἔργο τοῦ π. Κοσμᾶ καί γνωρίζοντάς το ἐκ τοῦ σύ-
νεγγυς μέ πολύ σεβασμό καί θαυμασμό ἔχω νά παρατηρήσω τά ἑξῆς:

**Ἡ πρακτική ἐκπαίδευση στήν ἐσωτερική Ἱεραποστολή κοντά
στόν μακαριστό Μητροπολίτη Φλωρίνης Αὐγουστίνο στήν Ἀδελφότη-
τητα «Ὁ Σταυρός» καί στήν Φλώρινα.** Ἔχει λεχθεῖ ἀπό τόν ἴδιο, ὅτι
«πρίν κάποιος μεταβῆ στήν ἐξωτερική Ἱεραποστολή, πρέπει νά ἔχει
ἐπιτυχημένη προϋπηρεσία στήν ἐσωτερική ἱεραποστολή». Ὁ Γέρο-
ντας Αὐγουστίνος ἦταν μιά Σχολή ἱεραποστολῆς. Ἐνέπνεε καί φύ-
τευε τήν ἀγάπη γιά τόν Ἅγιο Κοσμᾶ καί τήν Ἱεραποστολή, γιά τήν
δόξα τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας.

Ἔτσι ἐμπνεύστηκε κοντά του καί ὁ π. Κοσμᾶς. Ἀπόφοιτος τῆς
Σχολῆς Ἐργοδηγῶν «Εὐκλείδης» καί κελουστής τοῦ Πολεμικοῦ Ναυ-
τικοῦ ἐργάσθηκε μέσα ἀπό τήν Ἱεραποστολική Ἀδελφότητα «Ὁ
Σταυρός» μέ τήν κατήχηση καί τήν κατασκευή ἐκκλησιαστικῶν καί
φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων στήν Ἱ. Μητρόπολη Φλώρινας. Ἐπιαναν
τά χέρια του καί δούλευε μέ ταχύτητα τό μυαλό του.

Ὁ Ἰωάννης (π. Κοσμᾶς) μέ μέλη τῆς Χριστιανικῆς Ἐνωσης
Ἐργαζόμενης Νεολαίας κοντά στόν π. Αὐγουστίνο στήν Φλώρινα

Ὁ συνδυασμός μοναχισμοῦ καί ἱεραποστολῆς. Στήν ἱστορία τῆς
Ἱεραποστολῆς βλέπουμε, ὅτι ὁ μοναχισμός κυρίως συντέλεσε στήν
διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου στά Ἕθνη. Οἱ μοναχοί, μέ τήν ἀγνή καί ἐπί-
πονη ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ, μίλησαν μέ περισσότερη πειστικότητα.
Ἦταν φορεῖς τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος.

Αυτό έγινε και με την μοναχική αφιέρωση και ένταξη του π. Κοσμά στο Κοινόβιο της Ἱ. Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση τοῦ μακαριστοῦ Γέροντα Ἀρχιμ. Γεωργίου Καψάνη. Ὁ π. Γεώργιος ὡς ἀγιορείτης μοναχός συνδύαζε τόν μοναχισμό μέ τήν ἱεραποστολή.

Ὁ ἴδιος ὁ Γέροντας «ὄργωσε» τήν Ἑλλάδα καί δίδασκε καί ἐξομολογοῦσε. Ἡ περιοχή τῆς Χαλκιδικῆς βίωσε αὐτή τήν εὐεργετική παρουσία του, καθώς καί τῶν δεκάδων προσοντούχων Γρηγοριατῶν Ἱερομονάχων Πνευματικῶν. Τά δέ Μετόχια τῆς Ἱ. Μονῆς ἀνά τήν Ἑλλάδα συνεχίζουν νά καθοδηγοῦν στήν πνευματική ζωή πλῆθος πιστῶν.

Αυτό συνδύαζε καί ὁ π. Κοσμάς, τόν μοναχισμό μέ τήν ἱεραποστολή. Ἔλεγε γιά τούς ὑποψήφιους Ἱεραποστόλους: «*Νά μένουν καί ἕνα-δύο χρόνια σέ Μοναστήρι, διότι ἐκεῖ θά ἐξασκηθοῦν καί θά προετοιμαστοῦν καλύτερα μέ ὑπακοή καί ταπείνωση*».

Ἡ ἀπόφαση θυσίας. Ὁ ἴδιος, χαρακτήρας δυνατός καί ἀτρόμητος, εἶχε καλλιεργήσει ιδιαίτερα τήν ἀρετή τῆς ἀνδρείας. Σ' αὐτό ἐμπνεύστηκε καί κοντά στόν Γέροντα Αὐγουστῖνο, πού ἦταν μαχητικός καί ἀνυποχώρητος.

Ἐλεγε χαρακτηριστικά ὁ π. Κοσμάς: «Τό δόσιμο στήν Ἱεραποστολή νά εἶναι ἀληθινό, ὀλοκληρωτικό, δίχως κρατούμενα, μέ διάθεση αὐτοθυσίας καί αὐταπαρνήσεως καί μέ σκοπό νά ἀφήσουμε τά κόκκαλά μας μεταξύ τῶν ἰθαγενῶν, ἐπί τοῦ Ἱεραποστολικοῦ πεδίου».

Θυμᾶμαι αὐτόν τόν λόγο του σέ κάποια συνάντησή μας στήν Ἱ. Μονή Ὁσίου Γρηγορίου, ὅταν εἶχε ἔλθει γιά πνευματικό ἀνεφοδιασμό ἀπό τήν Ἀφρική.

Ἐκκλησιολογική διάσταση τοῦ ἱεραποστολικοῦ του ἔργου. Ὁ ἴδιος καί τό ἔργο του ἦταν ἐνταγμένα μέσα στήν Ἐκκλησία καί κάτω ἀπό τήν εὐλογία καί τό ὠμόφορο τοῦ Ἐπισκόπου Τιμοθέου, ὁ ὁποῖος

τόν ἀγαποῦσε καί τόν ἐκτιμοῦσε πολύ.

Ἐλεγε χαρακτηριστικά: «Ἄν τό ἔργο μου εἶναι μία προσωπική ὑπόθεση, θά ἐξαφανιστεῖ μόλις φύγω. Ἄν ἀντιθέτως ἔχει βάσεις ἐκκλησιαστικές, ἡ Ἐκκλησία θά τό ἀναλάβει καί θά ἔχει συνέχεια... Ὁ πραγματικός Ἱεραπόστολος δέν ἐπιζητεῖ ἀναγνώριση τοῦ ἔργου του, οὔτε ἀπό τούς ἰθαγενεῖς, οὔτε ἀπό τούς ἔξω. Καθένας καταξιώνεται μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ, μέσα ἀπό τήν αὐτοθυσία καί τήν ἐπιτέλεση τοῦ καθήκοντός του μέ ταπείνωση».

Ἡ λειτουργική ζωή τῆς Ἱεραποστολῆς. Ὦντας Ἀγιορείτης ἐνέταξε τὴν λειτουργική ζωή ὡς τὴν σπονδυλική στήλη τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου. Τὴν ἐνέπνευσε στοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς χριστιανούς.

Μεταφράσεις στὰ σουαχίλι. Ἡ ἀρχὴ τῆς προσαρμογῆς ἐφαρμόσθηκε μὲ τὴν ἐκμάθηση τῆς γλώσσας τῶν σουαχίλι, τὴν τοπικὴ γλῶσσα τοῦ Νοτίου Κονγκό. Μετέφρασε τὴν Θεία Μετάληψη, τὸ Μικρὸ καὶ Μεγάλο Ἀπόδειπνο, τὴν Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Καλές σχέσεις μὲ τὸ Κράτος. Εἶχε πολὺ καλές σχέσεις μὲ τίς τοπικὲς Κρατικὲς Ἀρχές. Τὰ ἀναπτυξιακὰ ἔργα πού ἔκανε ὠφελοῦσαν τὸ κράτος καὶ τὸν λαὸ ἄμεσα. Συχνὰ δέ χτυποῦσε τὴν πόρτα τῶν Ἀρχῶν, γιὰ νὰ συνεργασθεῖ μαζί τους καὶ νὰ λάβει τὴν στήριξή τους.

Ὁργάνωση τῶν οἰκοδομῶν. Ὦντας ὁ ἴδιος ἐργοδηγὸς ὀργάνωσε τὴν οἰκοδομικὴ ομάδα, πού συντονισμένα ἀνήγειρε Ναούς, Σχολεῖα, Ἱατρεῖα. Καὶ σ' αὐτὸ παρουσιάζει μιὰ διαφορὰ ἀπὸ ἄλλες ἱεραποστολές. Ἦταν ἡ ἴδια ἡ Ἐπισκοπὴ ὁ ἐργολάβος. Τὸ συνεργεῖο λοιπὸν τῆς Ἐπισκοπῆς, πού θὰ πῆγαινε σέ μιὰ Ἐνορία, θὰ ἔκτιζε τὸν Ναό, τὸ Σχολεῖο, τὸ Ἱατρεῖο καὶ τὸ σπίτι τοῦ ἱερέως.

Προσοχὴ στὶς κατηχήσεις. Ἔδινε ιδιαίτερη σημασία στὴν κατήχηση πρὶν τὴν βάπτισή τῶν Ἀφρικανῶν. Ἡ προετοιμασία, ἔλεγε, μπορεῖ νὰ κρατᾶ ἕξι μῆνες, ἓνα χρόνο, δύο χρόνια.

Ἔλεγε τὰ κίνητρα τῆς βάπτισης. Νὰ μὴν εἶναι γιὰ κάποιο προσωπικό συμφέρον, ἀλλὰ ἀπὸ πίστη στὴν μοναδικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐφιστοῦσε τὴν προσοχὴ τῶν ἱερέων στοὺς νέους χριστιανούς, γιὰ νὰ τοὺς στερεώνουν στὴν ὀρθόδοξη πίστη, ὥστε νὰ μὴν ἐπιστρέφουν

στήν μαγεία καί τήν πολυγαμία. Οί βαπτίσεις γίνονταν σύμφωνα μέ τήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας στίς μεγάλες Δεσποτικές Ἑορτές τῶν Θεοφανείων, τοῦ Πάσχα καί τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἡ προσαρμογή στόν τοπικό πολιτισμό. Βασικά χαρακτηριστικά τῆς Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολῆς εἶναι ὁ σεβασμός στόν κάθε τοπικό πολιτισμό καί ἡ προσαρμογή στήν ιδιοσυγκρασία τοῦ κάθε λαοῦ, στά ἥθη καί τά ἔθιμα. Προσπάθησε νά γνωρίσει τήν ἀφρικανική ψυχή, τόν ἀφρικανικό ψυχισμό, ὥστε νά μπορέσουν οἱ Ἀφρικανοί νά ἀνακαλύψουν τόν Χριστό μέσα τους, χωρίς νά ἀποκοποῦν ἀπό τίς ρίζες τους.

«Ἄς συνεχίσουμε πλέον τόν ἀγῶνα τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ζητώντας ταπεινά ἀπό τόν Θεό τήν Χάρη Του καί τόν φωτισμό Του πρός τά εὐαγγελιζόμενα ἔθνη, ἀπ’ ὅπου ἀναμένουμε τούς ἀγαθοὺς καρπούς, τούς ὑποψήφιους ἀγίους καί, κατά τόν Μ. Βασίλειο, τούς “κεκελευσμένους θεούς”».

Τά παραπάνω εἶναι ἓνα μπουκέτο λουλούδια στόν τάφο τοῦ παπα-Κοσμᾶ, ἐκεῖ στό Κολουέζι. Εἶναι τά ἐλάχιστα πού προσφέρω, στόν παπα-Κοσμᾶ, σάν ἀνταπόδοση στήν «ἀναζωπύρωση τοῦ χαρίσματος» τῆς Ἱεραποστολῆς, πού συντελεῖται μέσα στίς καρδιές μας, ἔχοντας μπροστά μας ἓνα τέτοιο πρότυπο ἱεραποστολικό ἔργο.

† Ὁ Μπουκόμπας & Δυτικῆς Τανζανίας
Χρυσόστομος

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΠΟΥΚΟΜΠΑ

Μέ την βοήθεια του Θεού και την ευαισθητοποίηση των φίλων και δωρητών του Ίεραποστολικού Συνδέσμου «Άγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός» μέσα από ένα ἄρθρο, πού δημοσιεύτηκε στό περιοδικό σας, κατέστη δυνατή ἡ συγκέντρωση ἑνός μεγάλου χρηματικοῦ ποσοῦ γιά τήν ἀγορά τῶν καμπανῶν πού εἴχαμε ἀνάγκη γιά τούς Ναούς τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς, οἱ ὁποῖες μεταφέρθηκαν μέ κοντέινερ ἀπό τήν Ἑλλάδα στήν Τανζανία.

Θέλω νά εὐχαριστήσω ἀπό καρδιάς ὅλους τούς δωρητές σας, τούς ὁποίους εὐγνωμονοῦμε γιά τήν ἀγάπη τους, καί νά εὐχηθῶ οἱ καμπάνες τοῦ Παραδείσου νά ἤχησουν γιά τήν ἐν Χριστῷ σωτηρία τους.

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐπικοινωνίας μας αὐτῆς θέλω νά σᾶς ἐνημερώσω ὅτι τό ἔργο ἀνέγερσης τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῶν Ἁγίων Πάντων στό Ροῦκο τῆς ἐπαρχίας Κυέ-ρουρας ἔχει προχωρήσει ἱκανοποιητικά καί σύντομα μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ θά πραγματοποιήσουμε τά ἐγκαίνιά του.

Ἡ ἀγάπη τῶν φίλων καί δωρητῶν τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συνδέσμου γιά τό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς μᾶς συγκινεῖ καί μᾶς δίνει δύναμη καί κουράγιο νά συνεχίσουμε ἀπρόσκοπτα τό ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν Ἀφρικανῶν ἀδελφῶν μας.

Τό θαῦμα ἔγινε...

Στήν μεγάλη πόλη τῆς Κινσάσα, στήν πόλη τῶν δεκαεπτὰ ἑκατομμυρίων, στό Κονγκό, στό κέντρο τῆς γαλλόφωνης Ἀφρικής, οἱ πιστοί μίας νέας Ἐνορίας ἐκκλησιάζονται σέ ἕνα ἐνοικιαζόμενο ἰσόγειο μίας νεόδμητης οἰκοδομῆς χωρίς πόρτες καί παράθυρα. Ἀρχικά τελοῦσαν τίς κατηχήσεις καί τίς Θείες Λειτουργίες στόν κῆπο ἑνός σπιτιοῦ. Ἐπειδή οἱ βροχές εἶναι συχνές στό Κονγκό, τίς περισσότερες φορές ἀκυρώνονταν οἱ Θείες Λειτουργίες. Οἱ πιστοί μᾶς παρακάλεσαν νά βροῦμε τόπο κατάλληλο γιά τήν Θεία Λειτουργία. Τά χρήματά μας ἐλάχιστα καί οἱ ἀνάγκες, πού ὄλο καί αὐξάνονται, πολλές. Δέν ὑπῆρχε ἄλλη λύση, ἔπρεπε νά στεγάσουμε τούς πιστούς, γιά νά μποροῦν νά προσεύχονται. Γι' αὐτό ἐνοικιάσαμε τό ἡμιτελές ἰσόγειο, βάλαμε τσίγκους στίς πόρτες καί στά παράθυρα καί τό ἐξοπλίσαμε μέ τά ἀπλά καί ἀπαραίτητα, γιά νά μπορεῖ νά λειτουργεῖ ὡς Ναός.

Ὁ χρόνος περνάει καί οἱ πιστοί αὐξάνονται. Ὁ ἐφημέριος τελεῖ τήν Θεία Λειτουργία ὅπως πάντοτε: «Υπερ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου...» Κἄνε τό θαῦμα σου, Χριστέ μου, νά ἀποκτήσουμε καί ἐμεῖς ἕναν Ναό, ὄμορφο καί ταπεινό, γιά νά μπορέσουμε νά ἔχουμε Ἅγιον Οἶκο στήν κυριολεξία... Κἄνε τό θαῦμα σου, Χριστέ μου...

Καί τό θαῦμα ἐγινε μέσω τῶν φίλων καί δωρητῶν τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συνδέσμου «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός». Τήν ἐπομένη Κυριακή τό πρόσωπο τοῦ Ἱερέως εἶναι χαρούμενο. Μά τί εὐχάριστο νέο νά κρύβει στήν καρδιά του! Τελειώνει ἡ Θεία Λειτουργία. Κάτι θέλει νά πεῖ... Εἶναι συγκινημένος, κομπιάζει, ἀλλά βρίσκει τήν δύναμη. «Ἀδελφοί μου, ὁ Θεός μᾶς ἀγαπάει. Θυμᾶστε τί μᾶς εἶπε ὁ Δεσπότης, ὅταν ἦλθε καί λειτούργησε σέ αὐτό ἐδῶ τό σπίτι; Νά κάνουμε πολλή προσευχή καί ὁ Θεός θά μᾶς ἀκούσει. Ὅλοι προσευχόμεσταν, ὅλοι μας παρακαλούσαμε καί ζητήσαμε ἕνα θαῦμα. Ἔ, λοιπόν, ἐγινε τό θαῦμα, ἀδέλφια μου. Ὁ Δεσπότης μου τηλεφώνησε μέσα ἀπό τά γραφεῖα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συνδέσμου μαζί μέ τούς ἀνθρώπους τοῦ Συνδέσμου. Πάτερ Χρυσόστομε, μοῦ εἶπε, ὁ Θεός ἄκουσε τίς προσευχές μας. Βρέθηκαν οἱ δωρητές καί γιά τό οἰκόπεδο καί γιά τόν Ναό. Ἐνημέρωσε τούς πιστούς καί δοξολογήστε τόν Θεό... Τό θαῦμα ἐγινε». Τότε ὅλοι οἱ πιστοί μέ δάκρυα στά μάτια ἀναφώνησαν: «Δόξα τῷ Θεῷ. Τό θαῦμα ἐγινε».

Σπεύσαμε, λοιπόν, καί βρήκαμε τό οἰκόπεδο καί σὺν Θεῷ, μετά τήν ἔκδοση τῶν ἀπαραίτητων ἀδειῶν, θά προχωρήσουμε στήν θεμελίωση καί θά ξεκινήσει ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Γιά μία ἀκόμη φορά ὀφείλουμε νά ἐκφράσουμε τίς ἀπειρες εὐχαριστίες μας στούς φίλους καί δωρητές τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συνδέσμου γιά τήν ἀρωγή καί τήν στήριξή τους, διότι μέ τήν δική τους μέριμνα οἱ πιστοί τῆς ἐνορίας αὐτῆς θά ἀποκτήσουν σύντομα ἕναν τόπο

εὐλογημένο, ἓνα Ἱερό Θυσιαστήριο, προκειμένου νά τελοῦν ἐκεῖ ὅλα τά ἱερά μυστήρια καί μέσω αὐτῶν νά ἀγιάζονται καί νά πορεύονται στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλη μία ὀρθόδοξη παρουσία στήν πόλη τῆς Κινσάσα. Ἄλλη μία ὀρθόδοξη καμπάνα θά χτυπᾷ καί θά καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους στήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. Ἄλλη μία πρόσκληση γιά ὅλους ἐκείνους τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς πού θά προσκαλοῦνται νά ἔρχονται, γιά νά γνωρίσουν τήν ἀγία μας Ὀρθοδοξία. Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν!

† Ὁ Κινσάσα Θεοδόσιος

Ο νεόδμητος Ἱ. Ναός Ἁγίας Τριάδος
στό Ἄνκελιφόλι τῆς Τολιάρας

ΔΥΟ ΕΡΓΑ ΠΝΟΗΣ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ *τῆς Μαδαγασκάρης*

Τό πηγάδι στόν προαύλιο χώρο
τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος

Μέ τήν ἀμέριστη χάρη καί εὐλογία τοῦ Παντοδύναμου Θεοῦ, σᾶς ἀπευθύνουμε σήμερα, ἀγαπητοί φίλοι τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συνδέσμου, ἕναν λόγο γεμάτο χαρά, συγκίνηση καί εὐγνωμοσύνη. Εἴμαστε μάρτυρες τῆς ἀπερίγραπτης εὐλογίας πού ἡ δική σας πίστη καί ἀγάπη γιά τόν συνάνθρωπο κατάφερε νά φέρει στήν μακρινή καί δοκιμαζόμενη γῆ τῆς Μαδαγασκάρης. Στά χῶματα αὐτά, ὅπου οἱ ἄνθρωποι συχνά παλεύουν μέ τό βάρος τῆς ἀνέχειας καί τῆς στέρξης, ἡ γενναιοδωρή δωρεά σας φώτισε τίς ψυχές καί τίς ζωές τους, χαρίζοντας ὄχι μόνο τήν ἀνάσα τῆς πίστεως μέσα ἀπό ἕναν νέο Ἱερό Ναό, ἀλλά καί τήν πνοή τῆς ζωῆς μέσω ἑνός πηγαδιοῦ γεμάτου καθαρό νερό.

Ὁ νέος αὐτός Ναός, πού ὀρθώνεται πιά ὑπερήφανος καί ταπεινός μέσα στό τοπίο τῆς Μαδαγασκάρης, εἶναι κάτι περισσότερο ἀπό ἕνα ἀπλό κτίριο. Εἶναι ἕνα φῶς πού ἀνατέλλει σέ μία γῆ ὅπου συχνά ἐπικρατεῖ τό σκοτάδι τῆς ἀπελπισίας. Εἶναι μία πνευματική κιβωτός, ἕνας τόπος ὅπου οἱ ψυχές μποροῦν νά βροῦν καταφύγιο, νά προσευχηθοῦν, νά σταθοῦν εὐλαβικά ἐνώπιον τοῦ

Θεοῦ καί νά αισθανθοῦν τήν παρηγοριά Του. Σέ ἕναν τόπο πού ἡ ζωὴ εἶναι γεμάτη μέ δυσκολίες, ἡ παρουσία ἑνός ἱεροῦ χώρου εἶναι μία ὑπόσχεση ἐλπίδας καί πίστεως. Ταπεινά καί μέ δέος, οἱ ἄνθρωποι αὐτῆς τῆς κοινότητος πέρασαν γιά πρώτη φορά τό κατῶφλι τοῦ Ναοῦ πού τοὺς χαρίσατε· τά πρόσωπά τους φωτίστηκαν, οἱ καρδιές τους γέμισαν ἐλπίδα καί τά μάτια τους γέμισαν δάκρυα

συγκίνησης. Γιατί ο Ναός αυτός δέν είναι άπλως ένα κτίσμα, εἶναι μία ζωντανή μαρτυρία τῆς ἀγάπης σας, μία χειρονομία πού τούς λέει ὅτι δέν εἶναι μόνοι, ὅτι ὁ Θεός καί οἱ ἀδελφοί τους τούς σκέφτονται καί προσεύχονται γιά ἐκείνους.

Καί δίπλα στόν Ναό, τό πηγάδι πού ἀναβλύζει μέ καθαρό νερό, εἶναι σάν ένα θαῦμα. Γιά τούς ἀνθρώπους τῆς Μαδαγασκάρης τό

νερό δέν εἶναι κάτι δεδομένο· εἶναι μία καθημερινή μάχη, ένα μακρινό ὄνειρο πού πολλοί περπατοῦν χιλιόμετρα γιά νά ἀγγίξουν. Μέ τό δικό σας πηγάδι αὐτή ἡ πηγή ζωῆς ἔγινε πραγματικότητα καί οἱ κάτοικοι δέν μποροῦν νά κρύψουν τήν χαρά τους, καθώς γεμίζουν τά δοχεῖα τους μέ τό δῶρο πού τούς χαρίσατε. Κάθε σταγόνα αὐτοῦ τοῦ νεροῦ κουβαλάει μέσα της τήν ἀγάπη

καί τήν φροντίδα σας, πού ρέει ἀπλόχερα γιά νά ξεδιψάσει τίς καρδιές τους. Παιδιά, γυναῖκες, ἡλικιωμένοι, ὅλοι συγκεντρώνονται γύρω ἀπό τό πηγάδι σας, γεμίζουν τά χέρια τους, τά πρόσωπά τους, γεμίζουν τά σπίτια τους μέ τό δῶρο τῆς καθαριότητος καί τῆς υἱείας. Εἶναι μία ἀληθινή εὐλογία, ἕνα δῶρο ζωῆς, πού ὑπερβαίνει τήν ἀπλή φυσική του ἀξία καί γίνεται σύμβολο ἐλπίδας καί ἀναγέννησης.

Ὁ ναός καί τό πηγάδι, τά ἔργα σας αὐτά, δέν εἶναι μόνο ὑλικά ἀγαθά. Εἶναι δεσμοί, ἀόρατοι μά ἰσχυροί, πού σᾶς συνδέουν γιά πάντα μέ τούς ἀνθρώπους αὐτούς τῆς Μαδαγασκάρης. Ἐκεῖνοι στέκονται τώρα ἀπέναντι ἀπό τήν δωρεά σας καί βλέπουν ὄχι μόνο ἕναν χῶρο προσευχῆς καί μία πηγὴ νεροῦ, ἀλλά τήν ζωντανή μαρτυρία ὅτι ὁ Θεός, μέσω τῆς δικῆς σας καλοσύνης, τούς προσέφερε ἐλπίδα καί ἀνάσα. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί προσεύχονται γιά ἐσᾶς, εὐγνωμονοῦν γιά τήν θυσία σας καί παρακαλοῦν τόν Θεό νά σᾶς ἀνταποδώσει μέ τήν εὐλογία Του τήν γενναιοδωρία σας.

Ἀγαπητοί φίλοι τοῦ Ἰ. Συνδέσμου, νά γνωρίζετε πώς ὁ καθένας σας ἔχει «ὑφάνει» μέ τά ἔργα αὐτά μία σχέση πνευματική, μία ἀδελφική ἀγκαλιά γιά αὐτή τήν γῆ καί τούς ἀνθρώπους της. Τά

ἔργα σας δέν θά ξεχαστοῦν ποτέ ἀπό τίς καρδιές ἐκείνων πού τά δέχτηκαν, οὔτε ἀπό τόν Θεό πού βλέπει καί εὐλογεῖ. Ἐσεῖς ὅλοι πού στηρίζετε μέ τήν καρδιά καί τήν προσφορά σας, ἔχετε μετατραπῆ σέ μία γέφυρα πού ἐνώνει τό φῶς τῆς πίστεως μέ τήν ἀνάγκη τῆς ζωῆς. Ὁ Ναός σας, αὐτός ὁ ἱερός χῶρος, εἶναι πλέον μία ἐστία προσευχῆς καί λατρείας, ὅπου οἱ ψυχές θά ἀναπαύονται καί θά ἀναζωογονοῦνται ἀπό τήν χάρη τοῦ Θεοῦ. Τό πηγάδι σας εἶναι μία αἰώνια ροή ζωῆς πού θά τούς ξεδιψάει, θά τούς προσφέρει υἱεία καί θά τούς θυμίζει ὅτι ἡ ἀγάπη μπορεῖ νά ταξιδέψει ἀκόμα καί στίς πιό ἀπομακρυσμένες γωνιές τοῦ κόσμου.

Ἡ παρουσία αὐτῶν τῶν ἔργων μᾶς ὑπενθυμίζει διαρκῶς τήν ἀξία τῆς πίστεως καί τῆς ἀλληλεγγύης. Μέσα ἀπό τόν Ναό καί τό πηγάδι σας, ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ ἀκούγεται ἀκόμα πιό καθαρά, καλώντας μας νά σταθοῦμε κοντά στόν συνάνθρωπο, νά γίνουμε τά χέρια καί τά πόδια Του στήν γῆ. Τό δῶρο σας δέν εἶναι μόνο γι' αὐτούς πού τό δέχονται, ἀλλά καί γιά σᾶς πού τό προσφέρετε. Γιατί κάθε προσφορά εἶναι μία πράξη προσευχῆς, μία διαρκῆς ἀναφορά στόν οὐρανό ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ καί ἀναπαύεται στήν καρδιά σας.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε, λοιπόν, ἀπό καρδιάς καί παρακαλοῦμε τόν Θεό νά σᾶς χαρίζει πλούσιες εὐλογίες, νά εὐλογεῖ τό ἔργο τῶν χεριῶν σας καί νά σᾶς καθοδηγεῖ σέ κάθε σας βῆμα. Μακάρι ὁ κόπος σας νά συνεχίσει νά ἀνθίζει καί νά καρποφορεῖ, φέρνοντας φῶς, χαρά καί ἐλπίδα σέ κάθε γωνιά τῆς γῆς, καί ἡ ἀγάπη σας νά ρέει παντοῦ, ὅπως τό καθαρό νερό πού ρέει ἀπό τό πηγάδι σας.

† Ὁ Τολιάρας
& Νοτίου Μαδαγασκάρης
Πρόδρομος

ΕΔΙΨΗΣΑ ΚΑΙ ΕΠΟΤΙΣΑΤΕ ΜΕ...

Ἡ Ἱεραποστολή ἔχει πάντα νά ἀντιμετωπίσει πολλές καί ποικίλες δυσκολίες, ἀλλά ὁ Κύριός μας ποτέ δέν μᾶς ἐγκατέλειψε. Ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος γράφει: «...ἐπείνασα γάρ, καί ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καί ἐποτίσατέ με...» (Ματθ. 25, 35).

Στήν Ἀφρική ὑπάρχει «πεῖνα καί δίψα» γιά τό Εὐαγγέλιο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλά ταυτόχρονα ὑπάρχει πεῖνα γιά φαγητό καί δίψα γιά καθαρό νερό. Ὅταν μπορούμε νά προσφέρουμε ἕνα πιάτο φαγητό καί ἕνα ποτήρι καθαρό νερό σέ ἀνθρώπους τῆς Ἀφρικής καί κυρίως στά παιδιά, αὐτό εἶναι ἕνας ἔμπρακτος τρόπος κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἡ Ἱερά Ἐπισκοπή Νυέρι, μεταξύ τῶν ἄλλων μεγάλων ἀναγκῶν της, ἔχει νά ἀντιμετωπίσει καί τήν ἔλλειψη καθαροῦ πόσιμου νεροῦ. Τόν περασμένο Αὐγουστο μέ τήν βοήθειά σας καταφέραμε νά ἀνοίξουμε ἕνα πηγάδι στήν Ἐνορία τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου στήν περιοχή Ichamaga, ὅπου βρίσκονται καί ἡ Ἱερά Ἐπισκοπή καί τό Γυμνάσιο Θηλέων.

Μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ, λοιπόν, σᾶς ἐκφράζουμε σήμερα τίς εὐχαριστίες μας γιά τήν μεγάλη αὐτή εὐλογία, τήν ὁποία δεχθήκαμε ὡς οὐρανόθεν δωρεά. Εὐχαριστοῦμε τήν δωρήτρια τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συνδέσμου γιά

τήν αγάπη της και τήν εὐγνωμονοῦμε γιά τήν στήριξή της στήν ιεραποστολική μας διακονία. Εἶθε ὁ Κύριος καί Θεός μας νά τῆς χαρίσει υἰεία, δύναμη καί φῶτιση, ὥστε νά συνεχίσει νά συνδράμει στό θεάρεστο αὐτό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τό νέο πηγάδι θά ἐξυπηρετεῖ πλέον ὄχι μόνο τό Ἐπισκοπεῖο, ἀλλά καί τήν Ἐνορία τοῦ Ἁγίου Ἄντωνίου καί τό Γυμνάσιο Θηλέων. Κι ἔτσι, μέ τόν τρόπο αὐτό, θά ἐξοικονομοῦμε τά χρήματα πού δαπανούσαμε μέχρι σήμερα γιά τήν ἀγορά πόσιμου νεροῦ ἀπό τό κράτος.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐπικοινωνίας μας

αὐτῆς σᾶς ἐνημερώνουμε ὅτι στό Γυμνάσιο Θηλέων της Ι. Ἐπισκοπῆς φοιτοῦν σήμερα 150 κορίτσια σέ τέσσερις τάξεις. Τούς προσφέρουμε δωρεάν διαμονή, διατροφή, ἔνδυση, ὑπόδηση καί γραφική ὕλη. Τά κορίτσια αὐτά προέρχονται κυρίως ἀπό φτωχές οἰκογένειες ἢ εἶναι ἐγκαταλελειμμένα ἢ ὄρφανά. Ἡ Ἐπισκοπή μας τούς παρέχει ὄχι μόνο τήν πνευματική κατάρτιση, ἀλλά καί τήν ψυχολογική ὑποστήριξη πού χρειάζονται. Προσπαθοῦμε νά ἀλλάξουμε τίς παρωχημένες τοπικές παραδόσεις πού θέλουν τίς γυναῖκες ἀμόρφωτες, ὥστε νά καταστοῦν ἀργότερα ἰσότιμα καί ἐνεργά μέλη τῆς κοινωνίας μας.

Πιστεύουμε ακράδαντα ότι οι γυναίκες είναι η σπονδυλική στήλη όχι μόνο της οικογένειας, αλλά και του κοινωνικού συνόλου.

Όπως αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, υπάρχουν πολλές και διαρκείς ανάγκες που πρέπει να καλυφθούν για την άπρόσκοπτη λειτουργία του. Χρειαζόμαστε την πολύτιμη βοήθεια και την αμέριστη στήριξη των φίλων και δωρητών του Ίεραποστολικού σας Συνδέσμου, ώστε να μην αναγκαστούμε να περιορίσουμε τον αριθμό των κοριτσιών που φοιτούν σε αυτό. Παραδείγματος χάριν μόνο με 20 € τον μήνα μπορούμε να καλύψουμε την συντήρηση ενός κοριτσιού για ένα μήνα.

Κλείνοντας, ευχόμαστε ολόψυχα ο Κύριος και Θεός μας να σας φωτίζει και να σας ενδυναμώνει πάντοτε. Σας παρακαλούμε να μην λησμονείτε να προσεύχεσθε για έμας και να συνδράμετε τον αγώνα μας, ώστε να παίρνουμε δύναμη και κουράγιο και να συνεχίζουμε να μοιράζουμε την αγάπη και τό φῶς του Χριστού «εις πάντα τά ἔθνη».

† Ὁ Νυέρι & Ὁρους Κένυας Πανάρετος

Άγώνας γιά ἐπιβίωση

Ἡ σχετικά νεοσύστατη Ἐπισκοπή Γκούλου καί Βορείου Οὐγκάντας περιλαμβάνει τριάντα (30) περιφέρειες, ἀπό τίς ὁποῖες οἱ περιοχές Γκούλου, Ἀγκαγκό, Κίτγκουμ, Παντέρ, Λιρά, Ὄτουκέ, Ἀλεμπτόγκ, Ἄπάκ, Κοτιντό, Μοροτό, Καάμπογκ, καί Νακαπιριπίτ ἔχουν καταστραφεῖ ἀπό τόν πρόσφατο ἐμφύλιο πόλεμο καί εἶναι ἀπό τίς φτωχότερες τῆς χώρας.

Ἡ περιοχή Karamoja μαστίζεται ἀπό μεγάλη φτώχεια καί ξηρασία, ἐνῶ οἱ περιοχές Acholi καί Lango, βρίσκονταν σέ ἐμπόλεμη κατάσταση γιά ἀρκετά χρόνια καί μέχρι σήμερα οἱ ἄνθρωποι προσπαθοῦν νά ξεπεράσουν τίς καταστροφικές συνέπειες τοῦ πολέμου. Ὅλα γίνονται πάλι ἀπό τήν ἀρχή καί αὐτό ὀφείλεται στήν ἀγάπη τοῦ κόσμου. Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι σέ αὐτές τίς περιοχές εἶναι φτωχοί, οἱ ἀπλές ἐκκλησίες μας χρειάζονται ὅλες ἀναστήλωση, ἀνακαίνιση ἢ ἐπισκευή, ἐνῶ κάποιες ἄλλες παρέμειναν ἡμιτελεῖς, καθῶς ἡ ἀνέγερσή τους σταμάτησε γιά διάφορους λόγους.

Ἀπό τίς πρῶτες μέρες τῆς ποιμαντικῆς μου διακονίας εἶχα τήν

εὐκαιρία νά πληροφορηθῶ καί νά δῶ ἰδίως ὄμμασι τήν τρέχουσα κατάσταση τοῦ ποιμνίου μου, νά μπῶ στήν θέση ὄλων, νά μοιράζομαι τίς στιγμές χαρᾶς καί δυσκολίας τους, σωματικά καί πνευματικά.

Τό δύσκολο ἔργο τῆς Ἐπισκοπῆς μας ἐπιτελεῖται σήμερα ἀπό ἐλάχιστους ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι δέν λαμβάνουν καμία οἰκονομική ἐνίσχυση ἐδῶ καί καιρό, γεγονός πού δυσχεραίνει τήν ὀργάνωση καί τήν κατήχηση στίς ἐνορίες. Ἐπιπλέον, λόγω τῶν μεταπολεμικῶν συνθηκῶν, οἱ ἄνθρωποι ἔχουν πολλά κοινωνικά προβλήματα (ἀσθένειες μικρές καί μεγάλες, ἐλλιπής ἐκπαίδευση, ἔλλειψη πόσιμου νεροῦ κ.ἄ.). Σέ αὐτά προστίθενται καί οἱ τεράστιες ἀνάγκες

για πνευματική και ψυχοσωματική υποστήριξη, ώστε τό μήνυμα τῆς σωτηρίας μέσω τῆς Ἐκκλησίας μας νά φτάσει σέ ὅλους.

Γιά τόν λόγο αὐτό ἐκφράζουμε γιά μία ἀκόμη φορά τίς εὐχαριστίες καί τήν εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τόν Ἱεραποστολικό Σύλλογος «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός» γιά τήν πολύτιμη βοήθειά σας στήν κατασκευή τοῦ πηγαδιοῦ στήν Ἐνορία Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ τοῦ χωριοῦ Λόγιο Ἀνζόγκο τῆς ἐπαρχίας Ὁμόρο. Τό ἔργο ὁλοκληρώθηκε πρόσφατα μέ ἐπιτυχία καί οἱ ἐνοριῖτες μας ἀνακουφίστηκαν, γιατί πλέον οἱ γυναῖκες καί τά παιδιά δέν θά κάνουν πολύωρα ταξίδια ψάχνοντας γιά νερό σέ ποτάμια καί νερόλακκους. Ἡ χαρά καί ἡ εὐγνω-

μοσύνη τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν δέν περιγράφονται. Σᾶς στέλνουν τίς εὐχές καί τίς εὐχαριστίες τους. Κι ἐμεῖς μαζί συνεχίζουμε ἀδιάλειπτα νά προσευχόμαστε γιά ὅλους σας.

Ἐπιτρέψτε μου νά ἐπωφεληθῶ αὐτῆς τῆς εὐκαιρίας καί νά μοιρασθῶ μαζί σας μερικά ἀπό τά μελλοντικά μας σχέδια πού χρήζουν ἄμεσης ἐνίσχυσης καί υποστήριξης γιά τήν συνέχιση τοῦ ἱεραποστολικοῦ μας ἔργου. Ἡ νέα Ἐπισκοπή μας βρίσκεται ἀντιμέτωπη μέ σοβαρές ἐλλείψεις οἰκονομικῶν πόρων γιά τίς βασικές καί καθημερινές λειτουργίες της, ἀλλά καί γιά τήν κάλυψη τῶν βασικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνθρώπων πού προστρέχουν καθημερινά σ' ἐμάς.

Όταν έφτασα για πρώτη φορά έδω στό Γκούλου, διαπίστωσα άμέσως τό μεγάλο πρόβλημα του καταλύματος. Άλλοτε έμενα σέ ξενοδοχείο και άλλοτε μέ φιλοξενούσαν κάποιοι χριστιανοί μας. Η έλλειψη ενός Έπισκοπέιου δυσκολεύει κάθε δραστηριότητά μας και πρωτίστως τήν δυνατότητα φιλοξενίας έθελοντών, πού έπιθυμοϋν νά έρθουν κοντά μας και νά μās βοηθήσουν. Πρόσφατα νοικιάσαμε ένα σπίτι, τό όποιο λειτουργεί ως Έπισκοπέιο και ως γραφείο. Όστόσο, αυτό είναι μία προσωρινή λύση και έπείγει νά κτίσουμε ένα κτίριο στίς έγκαταστάσεις του Έραποστολικού μας Κέντρου στόν Άγιο Λαυρέντιο, στό Γκούλου, τό όποιο θά μπορεί νά χρησιμοποιηθεί ως κατοικία, ως γρα-

φείο και ως πνευματικό κέντρο.

Η εκπαίδευση είναι ένας άπό τους κύριους πυλώνες τής Έραποστολής. Πιστεύουμε ότι αυτή διευκολύνει τήν καλλιέργεια τής πνευματικότητας στόν κόσμο και τήν άποβολή των συνηθειών του ειδωλολατρικού παρελθόντος. Η Έπισκοπή μας προσπαθεί μέ τους ελάχιστους πόρους της νά βοηθήσει μέ κάθε τρόπο τήν εκπαίδευση των παιδιών στα λίγα υπάρχοντα σχολεία, αλλά οι συνθήκες γίνονται διαρκώς δυσκολότερες. Ο πόλεμος στή Βόρεια Ουγκάντα, πού διήρκησε 20 χρόνια, άφησε πίσω πολλά όρφανά και χήρες, μειώνοντας ταυτόχρονα τό εργατικό και παραγωγικό δυναμικό τής περιοχής και άνεβάζοντας τό επίπεδο τής φτώχειας.

Καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες της ύπαρξης ενός τεράστιου αριθμού εύάλωτων ανθρώπων, ιδιαίτερα γυναικῶν και παιδιῶν. Τά παιδιά συχνά δέν ἔχουν οὔτε τά δίδακτρα, οὔτε και τά βιβλία γιά νά πᾶνε σχολεῖο. Παράλληλα πρέπει νά διασχίσουν ξυπόλητα μεγάλες ἀποστάσεις, γιά νά φτάσουν στά λίγα ὑπάρχοντα σχολεῖα πού διαθέτουν ἄλλες ἱεραποστολικές ὀντότητες καθολικῶν ἤ προτεσταντῶν. Ἔτσι θέτουν τήν ζωή τους σέ μεγάλους κινδύνους, καθώς πρέπει νά περάσουν ἀπό ποτάμια και ρέματα χωρίς γέφυρες. Μάλιστα κατά τήν διάρκεια τῶν ἔντονων βροχοπτώσεων ἀναγκάζονται νά μένουν στά σπίτια τους γιά μῆ-

νες και ἀδυνατοῦν νά παρακολουθήσουν τά μαθήματα. Μεταξύ αὐτῶν ὑπάρχουν και κάποια παιδιά μέ ἀναπηρίες. Ὅλα αὐτά ἀναγκάζουν πολλά παιδιά τῆς Μητρόπολής μας και τῆς χώρας μας νά ἐγκαταλείψουν τό σχολεῖο και νά μένουν ἀγράμματα.

Σήμερα ἡ Ἱερά Ἐπισκοπή μας διαθέτει μόνο ἕνα Γυμνάσιο και κανένα Δημοτικό Σχολεῖο. Τό Γυμνάσιο λόγω ἔλλειψης πόρων λειτουργεῖ χωρίς ρεῦμα και νερό, χωρίς κιμωλίες και τετράδια, μέ λίγα ἔπιπλα και βιβλία και μέ πολλά κτιριακά προβλήματα. Ἀντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ὅτι ὑπάρχει μεγάλη ἀνάγκη ἵδρυσης και λειτουργίας νέων σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθ-

μιας εκπαίδευσης στην εκκλησιαστική μας περιφέρεια.

Άγαπητοί μας αδελφοί, μεγάλη μερίδα του πληθυσμού των πιστών μας αδυνατεί να άντέξει οικονομικά και να άντεπεξέλθει στις βασικές ανάγκες της ζωής (τροφή, ένδυση, στέγη). Μοναδική μακροπρόθεσμη λύση είναι ή εκπαίδευση, ώστε οι άνθρωποι να καταστούν αυτόνομοι και να εξασφαλίζουν μόνοι τους τα προς τή ζήν. Οφείλουμε ως Έκκλησία να σταθοῦμε δίπλα τους και να τους ενισχύσουμε στον αγώνα της επιβίωσης και της αξιοπρεπούς διαβίωσης. Η στήριξη όλων σας είναι πολύτιμη.

† Ό Γκούλου
& Βορείου Ουγκάντας
Νεκτάριος

ΜΙΜΗΤΑΙ ΜΟΥ ΓΙΝΕΣΘΕ

Όμως, τὰ διακριτὰ ὅρια αὐτῆς τῆς κατὰ Χριστόν μίμησης ἐσωκλείουν τὴν δεδομένη γιὰ τὸν χριστιανικὸ κόσμον ἀγάπη πρὸς τὸν συνάνθρωπο, τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν σωτηρία του, τὴν φιλανθρωπία σὲ ὅλες τὶς διαστάσεις της. *«Πῶς ἐγένου Χριστοῦ μιμητής; Πάντα πᾶσιν ἀρέσκων, καὶ μὴ ζητῶν τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι. Καὶ οὐδὲν οὕτω γνώρισμα καὶ χαρακτήρ γένοιτ' ἂν τοῦ πιστοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ φιλοῦντος, ὡς τὸ τῶν ἀδελφῶν κηδεσθαι, καὶ τῆς σωτηρίας ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐκείνων»* (Χρυσοστόμου, Λόγος ἕκτος, Εἰς τὸν μακάριον Φιλόγόνιον), θὰ σημειώσει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, θεωρώντας *«τὴν φροντίδα τῶν ἀδελφῶν καὶ τὴν μέριμνα γιὰ τὴν σωτηρία τους»* ὡς γνώρισμα καὶ χαρακτη-

Ἡ μίμηση τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴν ἔλευση τοῦ Θεανθρώπου στὸν κόσμον μας, δὲν εἶναι πλέον μόνο ἐφικτὴ ἀλλὰ καὶ ἐπιτακτικὴ: *«Μιμηταὶ μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ Χριστοῦ»* (Α΄ Κορ. 11, 1) εἶναι ἡ Παῦλεια ἐντολὴ πρὸς ὅλους. Γιατί ἀπλᾶ, μιμούμενοι τὸν ἀπόστολο, μιμούμαστε τὸν Χριστό, τὴν διδασκαλία καὶ τὸν τρόπο ζωῆς Του.

ριστικὸ τῶν πιστῶν πού ἀγαποῦν πραγματικὰ τὸν Χριστό.

Ὅταν ἔτσι ξεκινᾶ κανεὶς τὴν διακονία του στὸν κόσμον αὐτὸν τῆς Ἱεραποστολῆς, ξέρει πολὺ καλά ὅτι στὸν δρόμο αὐτὸ θὰ συναντήσει δυσκολίες. Ξέρει ὅτι πρέπει νὰ κάνει θυσίες, ὅτι πρέπει νὰ χάσει ἴσως ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, γιὰ νὰ κερδίσει τὴν ἀγάπη καὶ τὴν σωτηρία τῶν ἀδελφῶν του. Ξέρει ὅμως παράλληλα πολὺ καλά καὶ τὸ ὅτι ἕνας πατέρας καὶ εἰδικὰ ὁ μέγας Πατέρας μας, γνωρίζει ὅτι εἴμαστε πολὺ ἀδύναμοι. Γι' αὐτὸ καὶ ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ αὐτὸ τὸ οὐράνιο Του χέρι, τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς χαριστεῖ ὡς ἀντιστήριγμα στὸν ἀγῶνα μας γιὰ νὰ χαρίσουμε τὸ δικὸ μας μέ τὴν σειρά μας, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη πραγματικά.

Ἔτσι, δὲν μπορεῖς, ὅσο καὶ

ἂν προσπαθεῖς, νά ἀρνηθεῖς στά παιδικά χεράκια πού ἀπλώνονται πρὸς τό μέρος σου, νά ἀπλώσεις κι ἐσύ τό δικό σου καί νά δώσεις ἔστω καί τό ἐλάχιστο ἐκεῖνο βοήθημά σου, γιά νά ἀπαλύνεις, ἔστω καί λίγο, τόν πόνο τῶν ἀθῶων ἐκείνων ὑπάρξεων πού ἡ ἀδικη τύχη τίς ἐκτόπισε στά ἀστικά κέντρα τοῦ Ἀνατολικοῦ Κονγκό, κυρίως δέ τῆς πόλης μας τῆς Μπούνιας. Κι αὐτό γιά νά ἀφεθεῖ ἡ ὑπαιθρος στό ἔλεος τῆς μοίρας της καί τῶν μεγάλων τοῦ κόσμου. Εἶναι τά παιδιά τῶν προσφυγικῶν μας δομῶν. Παιδιά ὡς ἐπί τό πλεῖστον χωρίς γονεῖς ἢ μέ γονεῖς πού εἶναι ἀνήμποροι νά τοὺς προσφέρουν ὀτιδήποτε, λόγω τῆς φτώχειας καί τῆς δεινῆς ἐν γένει κατάστασης στήν ὁποία ἔχουν περιέλθει.

Ἄν θέλει κανεῖς νά νιώσει τόν πόνο τους, ἄς σκεφτεῖ ὅτι αὐτά εἶναι τά δικά του παιδιά. Κι ἐμεῖς οἱ γονεῖς τους, ἀνήμποροι νά προσφέρουμε ὀτιδήποτε στήν πείνα, στήν ἀρρώστια, στήν μόρφωση, στίς ἀνάγκες τους.

Μά ὁμως ἐμεῖς εἴμαστε αὐτοί

πού ὄντως, ἀδελφοί μου, μπορούμε... Εἶναι ἓνα ἀπό τά ὄνειρα πού ἔχω κάνει πολλές φορές, νά προσπαθήσω νά παρηγορήσω τόν πόνο αὐτῶν τῶν παιδιῶν.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁποῖος ἔχει τήν δυνατότητα, ἄς μὴν διαστάσει νά στηρίξει τό ἔργο αὐτό, γιά νά μπορέσουμε μαζί νά χτίσουμε ἓνα κτίριο, ὅπου θά ἐτοιμάζουμε καί θά διανέμουμε ἓνα βασικό συσσίτιο, γιά νά ἀπαλύνουμε τόν πόνο αὐτῶν τῶν παιδιῶν. Ὅποιοι θέλουν νά στηρίξουν τήν προσπάθεια, παρακαλῶ ἄς ἔλθουν σέ ἐπικοινωνία μέ τόν Ἱεραποστολικό Σύνδεσμο «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός», ὁ ὁποῖος στέκεται κοντά μας ὅλα αὐτά τά δεκαπέντε χρόνια διακονίας μας στήν Ἀφρική.

Σᾶς εὐχομαι, μαζί μέ τόν κόσμο πού ὑπηρετοῦμε, καλή καί εὐλογημένη Σαρακοστή τῶν Χριστουγέννων, γεμάτη χαρά καί ὑγεία γιά ἐσᾶς καί τίς οἰκογένειές σας.

† Ὁ Μπούνιας, Κισανγκάνι
& Ἀνατολικοῦ Κονγκό
Πολύκαρπος

